

OPUÅ TÄŠNÄ•, OPUÅ TÄŠNÄ•, OPUÅ TÄŠNÄ•

NedÄ›le, 07 bÅ™ezen 2021

PotÅ™ebuju obejmout, pohladit, potÅ™ebuju se lÄ•bat v prÅ™ehodu, v parku, na autobusovÄ½ zastÄ¡vce, v kuchyni. PotÅ™ebuju obejmout, venku, doma, pod stromem, potÅ™ebuju obyÄ•ejnou pusu na tvÄ¡iÅ™, na Ä•elo, na rameno, na palec u nohy. PotÅ™ebuju vidÄ›t lÄ¡sku v oÄ•Ä•ch, cÄ•tit ji v dotyku. PotÅ™ebuju slyÅ¡et, Å¾e jsem tvoje, tvoje, tvoje.. potÅ™ebuju slyÅ¡et: MÄ¡ tÄ› rÄ¡id, mÄ¡m tÄ› rÄ¡id. PotÅ™ebuju blÄ•zkost, jako kytka vodu.

KaÅ¡lu na sex. PotÅ™ebuju, potÅ™ebuju, potÅ™ebuju. NÄ›hu. Zabalit do nÄ›hy, jako do snÄ›hovÄ½ peÅ™inky.

AspoÅ• na chvÄ•li. PaneboÅ¾e.

PotÅ™ebuju, aby to vÄ›dÄ•l celej svÄ›t, jak straÅ¡nÄ›, straÅ¡nÄ›, straÅ¡nÄ› mi to chybÄ-. Jak si uÅ¾ ani nemÅ¬Å¾u vzpomenout, kdy kde a s kÄ½m jsem naposled mÄ›la ten lehkÄ½ pocit v nohÄ¡ch.

Jak celÄ½ mÅ¬j vesmÄ•r v tebe vÄ›Å™il. VÄ›Å™Ä•? Jak se vÅ¡echny hvÄ›zdy spojily.

Jak pomalu umÄ•-rÄ¡m. Jak usychÄ¡m zevnitÅ™. Jak korÄ¡m zvenku.

Jak kokedama, kterou rok nenamoÅ•Ä•-Ä•. Jak pytlÄ-k Ä•aje, kterej nezalijeÄ•. Jak proÄ¡lÄ• rybiÄ•ka. Jak oschlÄ½ mÄ¡slo. Jak chleba, kterej zapomeneÄ• dÄ•t do pytlÄ-ku.

Hniju smutkem jak neshrabanÄ½ listÄ-. Jak brambora zapomentutÄ• v temnÄ½m koutku sklepa.

Jak toulavej, bitej pes, kterej by za za pohlazenÄ- umÅ™el. UmÅ™el. UmÅ™el.

Jak nemÅ¬Å¾u pochopit, proÄ•, proÄ•, proÄ•, proÄ• jÄ¡? JÄ¡ kterÄ¡ lÄ¡skou pÅ™etÄ½kÄ¡m, nemÅ¬Å¾u dostat ani obyÄ•ejnÄ½, prachobyÄ•ejnÄ½, vÅ™elÄ½, lÄ¡skyplnÄ½ objetÄ-. ProÄ• jsem zrovna jÄ¡, musela potkat tebe.

JedinÄ½ho Ä•lovÄ•ka na zemÄ›kouli a v pÅ™ilehlÄ½ch galaxiÄ•ch, kterej nepotÅ™ebuje blÄ•zkost, nÄ›hu a lÄ¡sku.

Jsem v prdeli, v prdeli, v prdeli a nemÅ¬Å¾u pÅ™ijÄ-t na to, jak se to zase mohlo stÄ•jt.

MÅ¬j nejkrÃjsnÄ›jÄ¡- sen je, Å¾e se rÄ¡no vzbudÄ-m a ty zavolÄ¡Å¡i a Å™ekneÄ• - promiÅ•, jÄ¡ si jen nebyl jistÄ½, jÄ¡ se jen v sobÄ› splet.

TeÄ• uÅ¾e vÄ•-m, Å¾e ty jsi moje. Å½e jsi mÅ¬j celÄ½ svÄ›t.

Za trochu lÄ¡sky Ä•jel bych svÄ›ta kraj

Åjel s hlavou odkrytu a Åjel bych bos½

Åjel v ledu - ale v duÅji vÄ›Ä•n½ mÅjj,

Åjel vichÅmicÃ- - vÅjak slyÅjel zpÃ-vat koso,

Åjel pouÅjtÃ- - a mÄ›l v srdeci perly rosy.

Za trochu lÃjsky Åjel bych svÄ›ta kraj,

jak ten, kdo zpÃ-vÅj u dveÅ™Ã- a prosÃ-.

BÃjsniÄ•ky Ä•lovÄ›k pochopÃ-, aÅ¾ kdyÅ¾ je Å¾ije.

UÅ¾ nechci Å¾Ã-t takov½hle blbÃ½, blbÃ½, blbÃ½, pitomÃ½ bÃjsniÄ•ky.

PS. ShÃjnÃ-m doktora,
kterÃ½ umÃ- napsat lÃ©ky na vypnutÃ- smyslÃ- a emocÃ-. Å½e existuje takovÃj medicÃ-na, je
totiÅ¾ menÅjÃ- scifi neÅ¾ to, Å¾e mÄ› budeÅj jednou, alespoÅž jednou jedinkrÃjt lÃ-bat
pod lampou. Jen tak. ProtoÅ¾e lÃjska. NEOHROÅ½ENÃ• Å½ENA